

UGOTAVLJANJE DIGITALNE PISMENOSTI OSNOVNOŠOLCEV PRI PISANJU PROŠNJE

¹Stanka Koren

¹Osnovna šola Brežice, Slovenija

Povzetek

V 21. stoletju se predvideva, da učenci obvladajo delo z računalnikom, torej se dobro znajdejo v vseh aktivnostih, ki vključujejo računalnik. Ko pa učence postavimo pred dejstvo, naj napišejo prošnjo za delo, nastanejo težave – kje in kako to napisati, kje in kako shraniti datoteko, kaj je potrebno za dobro napisano prošnjo ipd. Ker predvidevamo, da nimajo težav pri rabi računalnika v različne namene, tudi v šoli pozabimo na razvijanje funkcionalne in digitalne pismenosti z računalnikom. Zanimalo nas je, v kolikšni meri so letošnji devetošolci funkcionalno in digitalno pismeni. Želeli smo preveriti predznanje učencev ter spremljati napredek znanja pri pisanju prošnje. Odločili smo se, da bodo učenci prošnjo napisali na računalniku, jo posredovali sošolcu, ki jo bo pregledal ter komentiral. Pregledano prošnjo bodo popravili in jo na koncu poslali nam. Pri tem so za medsebojno in komunikacijo z nami uporabljali program Microsoft Teams. Cilj raziskave je bil ugotoviti, ali učenci znajo napisati uradno prošnjo na računalniku, jo poslati ter ovrednotiti. Učenci so dobili povratno informacijo na končni izdelek. Pri tem so razvijali kompetenco vrednotenje podatkov, interakcijo z uporabo digitalnih tehnologij ter upravljanje podatkov. Raziskava bo doprinesla k večji uporabi digitalnih tehnologij pri pouku slovenščine.

ASSESSING THE DIGITAL LITERACY OF PRIMARY SCHOOL PUPILS IN WRITING A JOB APPLICATION

Abstract

In the 21st century, pupils are expected to be proficient in computer use, i.e. comfortable with all computer activities. However, when pupils are asked to write a job application, problems—such as where and how to write it and where to save the file, and what is needed for a well-written application—arise. Though children are skilled at gaming, they

Ključne besede: digitalne kompetence, digitalna pismenost, funkcionalna pismenost, prošnja, uporaba digitalnih tehnologij

Keywords: digital competence, digital literacy, functional literacy, application, use of ICT

Copyright: © 2025
Avtorji/The author(s). To delo je objavljeno pod licenco Creative Commons CC BY Priznanje avtorstva 4.0 Mednarodna.

Uporabnikom je dovoljeno tako nekomercialno kot tudi komercialno reproduciranje, distribuiranje, dajanje v najem, javna priobčitev in predelava avtorskega dela, pod pogojem, da navedejo avtorja izvirnega dela.
(<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>)

are often less proficient in other computer tasks. Since we assume they have no trouble using a computer for various purposes, we often forget to develop their functional and digital literacy in the school environment. We were interested in the functional and digital literacy of Grade 9 pupils. We wanted to assess pupils' prior knowledge and track their progress in writing applications, so we decided they would write their application on a computer, send it to a classmate for review and feedback, revise it based on the feedback, and finally submit it to us. They used MS Teams to communicate with their peers and with us. The research aimed to determine whether pupils know how to write an official application on a computer, send it, and evaluate it. Pupils received feedback on their final product. During the task, they developed competencies like data evaluation, digital interaction, and data management. The research will contribute to the increased use of digital technologies in Slovenian language teaching.

1 UVOD

V sodobni družbi, družbi 21. stoletja, se pogosto srečamo s pojmom digitalna pismenost, kar je povsem pričakovano, saj so tehnološke spremembe hitre. Tehnologija se razvija, s tem pa je potrebno slediti razvoju in izobraževati ljudi, da bodo lahko sledili razvoju in ne bodo zaostajali. Digitalne pismenosti ne moremo razumeti zgolj kot rabo računalnika, marveč zajema tudi druge aspekte, kot so »varna in kritična uporaba tehnologije pri delu, v prostem času in pri sporazumevanju« (Dolničar in Mrzel, 2015, str. 67). Pri tem pa ne smemo pozabiti na razvoj funkcionalne pismenosti, ki je osnova za posameznikovo uspešno delovanje v družbi, na kar včasih pozabimo oz. nam je samoumevno, da so posamezniki funkcionalno pismeni.

Prav tako je zmotno mišljenje, da so današnji mladostniki in otroci digitalno kompetentni, ker uporabljajo računalnik, tablice, telefone ... Namen prispevka je bilo podrobneje raziskati, koliko so mladostniki (v našem primeru devetošolci) digitalno in funkcionalno pismeni. Zanimalo nas je, ali se mladostniki dobro znajdejo v uporabi različnih programov ali so dobri zgolj v igranju računalniških iger, zato smo to področje podrobneje raziskali. Cilj raziskave je bil ugotoviti, ali znajo učenci napisati uradno prošnjo na računalniku, jo poslati ter ovrednotiti.

2 DIGITALNA PISMENOST IN PISANJE PROŠNJE

Preden se posvetimo predstavitvi rezultatov, razčlenimo nekaj pojmov, ki so osnova za razumevanje. Najprej se osredotočimo na pojem pismenost, ki je »kompleksna sposobnost, ki vključuje številne spretnosti in sposobnosti branja, pisanja (tudi računanja), pri čemer je poudarjen različen razvoj pismenosti glede na starost, spol, izobrazbo in druge dejavnike (npr. socialni kontekst)« (Sofrić, 2015, str. 1). Rečemo lahko tudi, da je pismenost v splošnem pojmovana kot »skupek več vrst pismenosti in je tesno povezana s kulturo, gospodarstvom in socialnim okoljem« (Moroz, 2024, str. 6). Poznamo več vrst pismenosti, ki se podrobneje definirajo glede na ožje področje, ki ga zajemajo. Zasledimo lahko »ideološko pismenost, pismenost delovnega mesta, vizualno pismenost, pragmatično pismenost, televizijsko pismenost, bralno pismenost, funkcionalno pismenost, pismenost okolja, pismenost odraslih, kritično pismenost, matematično pismenost, glasbeno pismenost, digitalno pismenost idr.« (Sofrić, 2015, str. 4–5). V članku se podrobneje osredotočimo na digitalno in funkcionalno pismenost.

2.1 DIGITALNA PISMENOST

Beseda digitalna nam pove, da se ta pismenost nanaša na znanja o tehnologiji. Ker se tehnologija še vedno razvija, se za poimenovanje uporabljajo različni termini, kot so »informacijsko-komunikacijske spretnosti, tehnološke spretnosti, informacijsko-tehnološke spretnosti, spretnosti 21. stoletja, informacijska pismenost, digitalna pismenost in digitalne spretnosti« (Moroz, 2024, str. 10).

OECD (Organisation for Economic Co-operation and Development oz. Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj) še trdi, da digitalne spretnosti skupaj z matematičnimi in bralnimi spretnostmi pomenijo temelj konstrukta reševanja problemov v tehnološko bogatih okoljih (Dolničar in Mrzel, 2015, str. 67). Tehnološko bogata okolja pa najdemo v razvitih državah, med katere sodi tudi Slovenija, zato je smiselno, da razvijamo navedene spretnosti. Digitalna pismenost torej ni le sposobnost uporabe digitalnih tehnologij, marveč »vključuje zmožnost rabe digitalne tehnologije, komunikacijskih orodij in omrežij s ciljem identifikacije, vrednotenja, uporabe in ustvarjanja novih informacij« (Stanojev in Florjančič, 2018, str. 9). Digitalno pismena oseba je torej sposobna uporabljati komunikacijska orodja tako, da jih uporablja tudi za reševanje ali kreiranje novih problemov, pri čemer mislimo na zastavljanje vprašanj oz. problemov drugim udeležencem.

2.2. FUNKCIONALNA PISMENOST

Z digitalno pismenostjo je seveda povezana tudi funkcionalna pismenost, ki jo mora človek prav tako razviti, da je lahko v družbi uspešen. Pri funkcionalni pismenosti pa se osredotočimo na to, da ima oseba »tisto temeljno znanje in spretnosti, ki so potrebne za uspešno delovanje v življenju in zajemajo potrebe delovnega, družbenega in osebnega razvoja« (Nolimal, 2000). V tej opredelitvi se osredotočijo na to, da je oseba zmožna oz. sposobna tvoriti in sprejemati sporočila tako v ožjem kot širšem krogu. Funkcionalna pismenost zajema »sposobnost branja in pisanja na nivoju, ki omogoča delovanje znotraj družbe, doma, v šoli in službi« (Kropivnik, 2022, str. 81). Da je oseba funkcionalno nepismena, pomeni, da ima tako slabo spretnost branja in pisanja, da ne zna npr. tvoriti prošnje za zaposlitev, štipendijo, izpolniti preprostega obrazca (npr. položnice, izjave ...) in razumeti navodil.

2.3 PROŠNJA

V šoli se posvečamo temu, da bi bili učenci toliko pisмени, da bi znali prebrati in razumeti besedilo, ga uspešno tvoriti in posredovati drugi osebi. Če se osredotočimo na devetošolce, bi ti morali znati prebrati besedilo in ga razumeti ter tvoriti smiselno zaokroženo besedilo (na primer prošnja, življenjepis, oznaka in opis osebe ...).

Uradna prošnja je besedilo, ki ga napišemo, ko želimo kaj pridobiti od uradne osebe (npr. štipendijo, službo, denarno pomoč, stanovanje ...), zato je pomembno, da ga znamo pravilno napisati. Uradna prošnja je, kot že samo ime pove, uradno besedilo, zato moramo navesti samo resnične podatke, ki so preverljivi, ter paziti na jezikovno pravilnost in lepo obliko zapisa. Ima obliko uradnega besedila, kar pomeni, da v levem zgornjem kotu navedemo podatke o sporočevalcu in naslovniku, v desnem kotu kraj in datum. V jedru navedemo zadevo ter vsebino, na koncu ne smemo pozabiti na zaključek, podpis ter priloge.

V današnjem času prošnjo najpogosteje napišemo na računalniku, v programu Microsoft Word, saj je ta način zapisa lepši, bolj berljiv. Da bodo učenci znali napisati uradno prošnjo, jih je treba podučiti tudi v tem, seveda z uporabo digitalnih tehnologij.

2.4 DIGITALNE TEHNOLOGIJE

Digitalna tehnologija zajema uporabo različnih vrst tehnologij ter naprav ali sistemov, ki omogočajo shranjevanje, prenos in obdelavo informacij. Mišljeni so tako računalniki, tablice kot tudi telefoni, televizija ...

V Sloveniji smo pričeli z uvedbo računalnikov v osnovne šole leta 1989, skozi leta pa so se uvajali različni programi računalniškega izobraževanja in izpopolnjevanja. Z uvedbo devetletke je predmet računalništvo postal izbirni predmet na osnovnih šolah, ki ga lahko izberejo učenci 7., 8. in 9. razreda, od leta 2014/15 naprej pa se izvaja tudi neobvezni izbirni predmet računalništvo v 4. razredu osnovnih šol (Moroz, 2024, str. 16). Učenci torej imajo možnost, da se še bolj podučijo v rabi računalnika, izbirni predmet pa lahko izberejo zgolj enkrat v treh letih oz. dvakrat, če se predmet nadaljuje skozi leta.

Z uporabo digitalnih tehnologij lahko naredimo pouk bolj zanimiv, privlačnejši za učence kot tudi za učitelje. Najpogosteje se digitalna tehnologija uporablja na način, da učitelj naredi prezentacijo (v PowerPointu ali v Canvi), jo projicira, učenci pa delajo zapiske. Nekateri učitelji pa učencem omogočajo tudi uporabo digitalnih tehnologij na drugačen način, tako da na primer pripravijo kviz za sošolce (program Kahoot), PowerPoint predstavitev knjige pri slovenščini in naloge v različnih programih ipd.

Pri izobraževanju oz. podajanju informacij so na voljo različna orodja, saj je veliko odvisno od posameznega učitelja, kako bo določeno snov predal naprej. Pri tem ima učitelj veliko vlogo, koliko bo učence funkcionalno in digitalno opismenil. Učitelji, ki so še vedno bolj naklonjeni »starim« metodam oz. metodi razlage in zapisovanja, bodo učencem dali manj priložnost za digitalno opismenjevanje, medtem ko bo drug učitelj, ki uporablja različne metode in digitalne tehnologije, učencem pokazal več možnosti in jih tudi naučil uporabe več vrst predstavljanja in predajanja informacij.

Z namenom izobraževanja učencev in učiteljev so v okviru Evropske Unije 1. julija 2020 sprejeli Program znanj in spretnosti za Evropo, ki med drugim podpira tudi cilje Akcijskega načrta za digitalno izobraževanje, katerega prednosti namen je krepitev digitalnih spretnosti in kompetentnosti za digitalno preobrazbo ob spodbujanju razvoja visokozmogljivega sistema digitalnega izobraževanja (Vuorikari, Kluzer in Punie, 2023, str. 2). Že leta 2013 so izdali prvi referenčni okvir DigComp, ki se osredotoča na predstavitev digitalnih kompetenc, v okviru DigComp 2.2 pa so dodatno razložili posamezne kompetence ter primere znanj, spretnosti in stališč, ki se nanašajo na vsako od kompetenc (prav tam, 4). V okviru petih kompetenc (informacijska in podatkovna pismenost, komuniciranje in sodelovanje, ustvarjanje digitalnih vsebin, varnost in reševanje problemov), ki so razdeljene glede na področja, so opredeljene posamezne kompetence ter raven kompetentnosti, ki jih učenci lahko dosežejo.

2.5 POTEK RAZISKAVE

Pogovarjali smo se z učiteljico slovenščine, ki nam je povedala svoja opažanja glede pisanja prošnje v njenem razredu; večina učencev ni znala napisati niti prošnje niti naslovnika, kar nas je presenetilo. To nas je spodbudilo, da smo tudi sami preverili znanje pisanja prošnje pri naših učencih. Predpostavljamo, da bodo tudi naši učenci imeli težave s pisanjem prošnje in uporabo programov za pisanje.

Najprej smo dve uri posvetili obravnavi in pisanju življenjepisa – pogledali smo sestavine življenjepisa, nato pa je vsak učenec napisal svoj življenjepis. Sledila je uvodna ura pisanja prošnje, v kateri so učenci brez predhodne obravnave napisali prošnjo za študentsko delo. List, ki so ga dobili, so morali prepogniti tako, da so dobili videz kuverte. Na zunanjo stran so morali zapisati naslovnika, na notranjo pa prošnjo za študentsko delo. Tokrat smo jim pustili prosto pot; naslovnika so izbrali sami. Na voljo so imeli eno šolsko uro, ob koncu ure so liste oddali. Takoj smo podali povratno informacijo glede naslovnikov – zgolj trije od 13 učencev so naslov zapisali pravilno. Povedali smo tudi okvirno zgradbo uradne prošnje, več pa razložili naslednjo šolsko uro, ko smo pogledali sestavine uradne prošnje.

V naslednji šolski uri smo se odpravili v računalnico, kjer smo jim podali navodila. Napisati so morali uradno prošnjo za študentsko delo, izbirali pa so lahko med štirimi naslovniki oz. podjetji. Po izbiri naslovnika so morali poiskati tudi naslov, s čimer je bilo vključeno iskanje informacij po spletu. Nato so se morali vpisati v program Microsoft Teams, kjer so napisali uradno prošnjo, pri čemer so si nekateri pomagali z zapisom prejšnje ure.

3 REZULTATI

Učenci so imeli težave že pri vpisovanju v svoje uporabniške račune programa Microsoft Teams, saj se niso spomnili svojih uporabniških podatkov – pri tem smo jim pomagali tako, da smo jim priskrbeli njihove podatke. Določene so imeli tudi naslovnike – izbirali so med štirimi podjetji, na katera so naslovili prošnjo.

Pri delu se je pojavilo nekaj vprašanj:

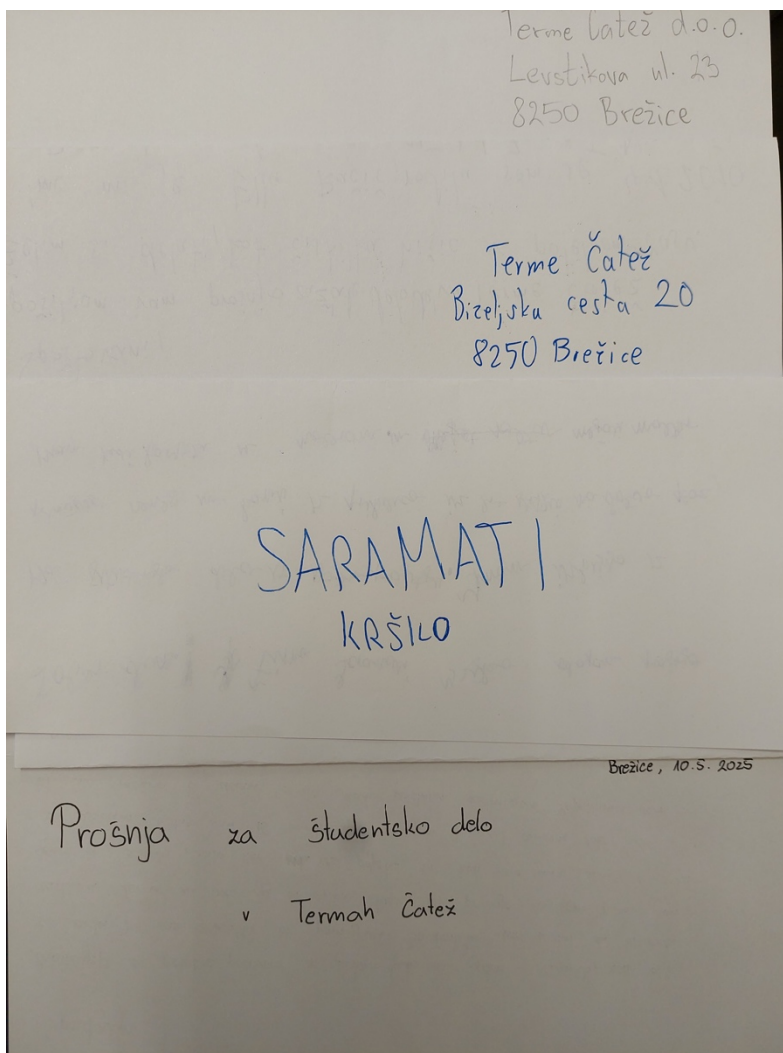
- Kje bomo napisali prošnjo?
- Kako lahko poiščem naslov?
- Kateri datum napišem v prošnjo?
- Kako naj to napišem?
- Katere podatke vključim?
- Kako naj shranim to datoteko?

Vprašanja kažejo na to, da se nekateri ne znajdejo pri iskanju in pisanju osnovnih informacij, ker so vajeni le igranja iger (predpostavljamo glede na pogovore z učenci, ki so sami rekli, da na računalniku zgolj igrajo računalniške igre, programa Microsoft Word in Teams pa načeloma ne uporabljajo, odkar ni šole na daljavo).

Nekateri učenci so imeli manj težav, drugi več. Tisti, ki so imeli manj težav, so hitro končali in delili svojo datoteko s sošolcem, nato pa šli pomagat drugim. Cilj te šolske ure je bil, da vsak učenec napiše prošnjo ter jo deli s sošolcem.

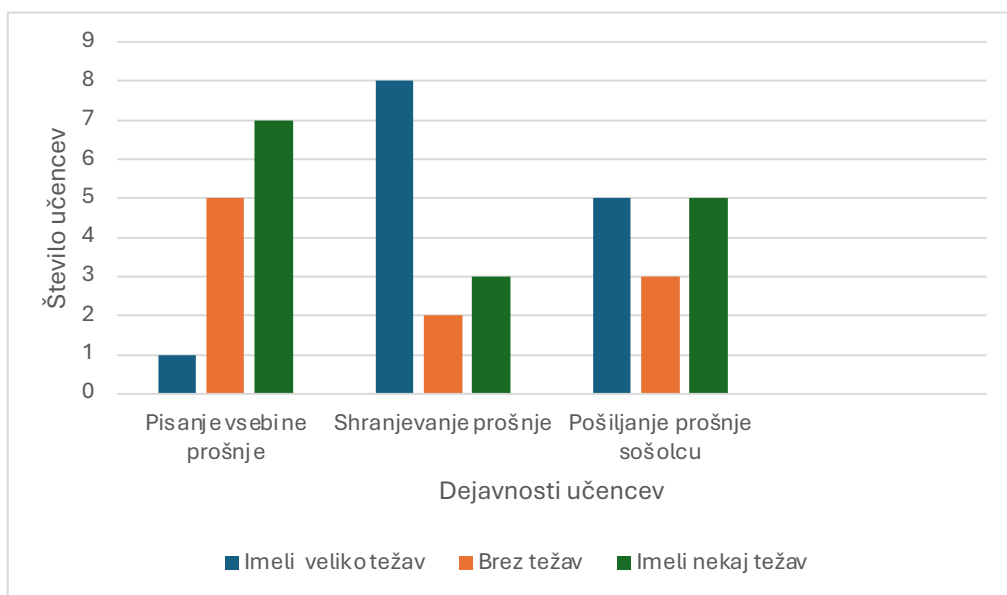
Naslednjo uro so pregledali sošolčevo prošnjo, napisali komentar ter jo vrnili. Vsak je popravil svojo prošnjo, da je bila napisana po vseh kriterijih ter slovnično vsaj približno urejena. Potem ko so prošnjo uredili, so jo v klepetu (v programu Teams) poslali nam v pregled. Vsakemu smo sporočili, ali je prošnja smiselno napisana in kje jo je treba še popraviti.

V uvodnem delu raziskave so morali učenci napisati prošnjo brez predhodne razlage. Zgolj 3 učenci od 13, kar je 23 %, so pravilno napisali naslovnika, kar je razvidno s slike 1. Pravilno napisane prošnje z vsemi sestavinami (pošiljatelj, naslovnik, zadeva, pozdrav, priloga) ni napisal nobeden izmed učencev; 2 učenki (15 %) sta naredili vsaj približno tako, kot naj bi uradna prošnja izgledala.

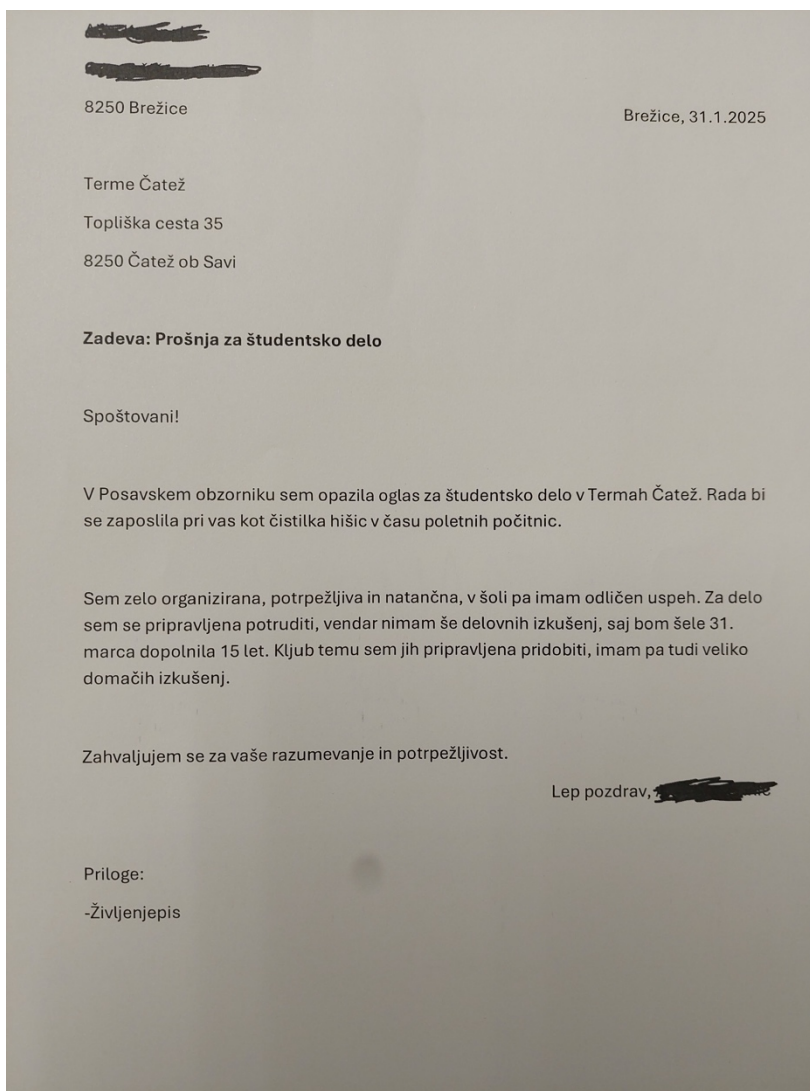
Slika 1: Slika prošnje, zapisane v uvodni uri

Po uri razlage so učenci na računalnikih napisali prošnjo. Pri pisanju prošnje so si štirje učenci (31 %) pomagali z vzorcem uradne prošnje, ostali niso potrebovali pomoči pri zapisovanju ključnih sestavin. En učenec je imel velike težave že pri zapisovanju lastnega naslova – ni vedel, kaj naj napiše, kam to napiše, kateri datum zapiše ... Drug učenec pa je namesto lastnega naslova zapisal šolski naslov. Ostalim ta del ni delal težav, so pa imeli velike težave pri vsebini – kaj vse naj vključijo. Pri tem delu je pomoč potrebovalo 7 učencev (54 %). Rezultati izvedbe posameznega sklopa naloge so predstavljeni na grafu 1.

Graf 1: Težave pri pisanju in pošiljanju prošnje

Pri pošiljanju prošnje sošolcu je imelo 5 učencev težave, kako naj pošljejo oz. posredujejo sporočilo, kar 8 učencev (62 %) pa je imelo težave, kje in kako shranijo datoteko. Pri pregledovanju in vračanju dokumentov niso imeli težav, ker so poslali na isti način kot prej. Popravljen dokument so nam poslali v pregled. Pri pregledovanju smo ugotovili, da ima veliko prošenj jezikovne pomanjkljivosti – okoren zapis, napačna izbira besed, preveč ali premalo podanih informacij ...

Slika 2: Slika napisanih prošenj

Učencem smo pregledane prošnje vrnili v digitalni obliki, tako da je bilo vzpostavljeno komuniciranje preko digitalnih tehnologij. Opozorili smo jih na pozdrav ter zapisano vsebino pri pošiljanju dokumentov in pravilno poimenovanje le-teh. Opažamo, da učenci v polje »Zadeva« napišejo kar vsebino ali pa je sploh nikjer ne napišejo.

Opazili smo velik napredek pri pisanju prošnje, saj so drugo prošnjo vsi pravilno napisali (navedene so bile vse sestavine prošnje) – pri čemer se nismo osredotočali na jezikovno pravilnost, ki je bila še vedno zelo šibka. Natančno smo pregledali, ali so vključili vse

sestavine prošnje, torej naslovnika, pošiljatelja, kraj in datum, zadevo, sporočilo ter pozdrav in podpis. Najprej smo primerjali njihov prvi izdelek z drugim sami, nato pa smo pokazali še učencem, ki so ovrednotili svoj izdelek. Pred sabo so imeli svoji prošnji ter vzorčni primer prošnje in primerjali, kako so bili uspešni v pisanju. Učenci so bili s svojim napredkom zadovoljni, kar so nam ustno povedali, so pa bili tudi sami kritični do sebe in ugotovili, da so šibki v jezikovnem izražanju. Na sliki 2 je prikazan primer ene pravilno napisane prošnje za študentsko delo, ki jo je napisala ena izmed najuspešnejših učenek v oddelku, ki ga poučujemo. Z namenom utrjevanja kompetence digitalnega komuniciranja so učenci po enem tednu dobili domačo nalogo – v Wordu so morali napisati opis in oznako najboljšega prijatelja ter jo poslati po elektronski pošti.

Pri pregledu rezultatov raziskave lahko trdimo, da so učenci uspešno razvijali naslednje kompetence: v okviru kompetence 1.2 (vrednotenje podatkov) znajo učenci ovrednotiti različne podatke, informacije in digitalne vsebine, pri tem pa so sposobni usmerjati tudi druge. Učenci so si med seboj pomagali z nasveti, kje naj pišejo prošnjo, kako jo naj pošljejo drugim ipd. V okviru kompetence 1.3 (upravljanje podatkov) učenci ugotovijo, kako na preprost način organizirati, shranjevati in ponovno pridobivati podatke. V okviru kompetence 2.1 (interakcija z uporabo digitalnih tehnologij) pa učenci znajo izbrati za interakcijo različne digitalne tehnologije ter jih tudi uporabljati, pri tem pa znajo tudi drugim pokazati digitalna komunikacijska sredstva, ki najbolj ustrezajo danim okoliščinam.

4 ZAKLJUČEK

V raziskavi smo preverjali znanje učencev pri pisanju in shranjevanju prošnje ter pošiljanju sošolcem. Opazovali smo tudi način vrednotenja sošolčevega izdelka. Predvidevali smo, da je znanje učencev glede pisanja prošnje slabo, saj je še nismo obravnavali pri pouku slovenščine, prav tako pa smo predvidevali, da bodo imeli težave s shranjevanjem in pošiljanjem dokumenta. Največ težav so imeli s shranjevanjem dokumenta, saj niso vedeli, kam bi ga shranili in kako bi ga poimenovali. Veliko težav so imeli tudi s samim pisanjem prošnje. Če primerjamo prvo prošnjo, ki so jo napisali brez predhodnega znanja, z drugo prošnjo, vidimo velik napredek pri vseh učencih. Vsi učenci so napisali uradno prošnjo tako, kot je treba – upoštevajoč vse sestavine.

Potrebno je poudariti, da rezultati niso najbolj reprezentativni, ker gre za relativno majhen vzorec (ena skupina učencev – 13). Kljub temu je moč sklepati, da digitalna pismenost pri osnovnošolcih ni na takšnem nivoju, kot bi si želeli, in bi bilo smiselno tudi temu sklopu večšin nameniti nekaj pozornosti ter pouk v nekaterih primerih prilagoditi, da učenci poleg

učne snovi usvojijo tudi znanje uporabe urejevalnikov besedil in splošnega digitalnega komuniciranja. Zanimivo bi bilo narediti takšno raziskavo na večjem številu udeležencev; bi bili rezultati podobni ali drugačni?

Menimo, da bi morali pri pouku uporabljati še več različnih tehnologij, da bi učence opolnomočili tako v digitalni kot funkcionalni pismenosti. Učencem je bil takšen način dela zelo všeč, zato verjamemo, da bi bile s takšnim načinom dela ure bolj učinkovite.

LITERATURA

- Dolničar, V. in Mrzel, M. (2015). Digitalna pismenost in reševanje problemov v tehnološko bogatih okoljih. *Andragoška spoznanja*, 21(2), 65–77. <https://doi.org/10.4312/as.21.2.65-77>
- Gracar, K. (2010). *Sodelovalno učenje pri predmetu družba v 5. razredu osnovne šole: diplomsko delo*. Univerza v Mariboru, Pedagoška fakulteta. <https://dk.um.si/IzpisGradiva.php?lang=slv&id=16271>
- Kropivnik, L. (2022). Lahko branje v slovenskem prostoru – od spodbujanja bralne pismenosti do inkluzije. V A. Žbogar (ur.), *58. seminar slovenskega jezika, literature in kulture - Branje v slovenskem jeziku, literaturi in kulturi* (79–85). Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta.
- Moroz, Š. (2024). *Digitalna pismenost osnovnošolskih otrok v Sloveniji: diplomsko delo*. Univerza v Ljubljani, Fakulteta za družbene vede. <https://repozitorij.uni-lj.si/IzpisGradiva.php?lang=slv&id=162878>
- Nolimal, F. (2000). Funkcionalna pismenost. *Andragoška spoznanja*, 6(3), 6–18. <https://doi.org/10.4312/as.6.3.6-18>
- Sofrič, A. (2015). *Vzgojiteljeva bralna pismenost: diplomsko delo*. Univerza v Ljubljani, Pedagoška fakulteta. <http://pefprints.pef.uni-lj.si/id/eprint/2959>
- Stanojev, S. in Florjancic, V. (2018). Uvod. V S. Stanojev in V. Florjancič (ur.), *Digitalna pismenost srednješolcev* (str. 9–14). Založba Univerze na Primorskem. <https://www.hippocampus.si/ISBN/978-961-7023-78-7.pdf>
- Vuorikari, R., Kluzer S. in Punie Y. (2023). *DigComp 2.2, Okvir digitalnih kompetenc za državljane: z novimi primeri rabe znanja, spretnosti in stališč* (R. Šimec, prevod). Zavod Republike Slovenije za šolstvo